



Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/1221.**

Benyújtás dátuma: **2022-09-20 16:18**

Parlex azonosító: **1TDIUNKJ0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Palkovics László, technológiai és ipari miniszter**

Az interpelláció címe: **"Mi lesz az idei kiemelt kutatási témákkal és az azokon dolgozó kutatókkal?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Maróth Miklós, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat (ELKH) elnöke a napokban írt levelet az érintett kutatóhelyeknek, hogy idén nem fizetik ki a „Kiemelt Kutatási Témák” Programban meghirdetett 1 milliárd forintos keret, hanem azt a kutatóhelyek jelentősen megnövekedett működési költségeinek, vagyis a megnövekedett rezszi és a kétszámjegyű infláció miatti egyéb kiadások fedezésére csoportosítják át. Ön nemrég egy interjúban azt állította, hogy „az ELKH jobban működik, mint a korábbi struktúrában, 19 milliárdról 39 milliárdra emeltük a költségvetésüket. Senki nem mondja meg nekik, mit kutassanak, és maguk dönthetnek a kétszeres forrásmennyiség felhasználásáról. Nemhogy nem zártunk be kutatóintézeteket, inkább újabbat nyitnánk, ha lenne még beleszólásunk. A hazai kutatás-fejlesztési ráfordítások általában is megduplázódtak, 2010 óta Magyarországon nőtt a legnagyobb a kutatók száma Európában.” Úgy tűnik, az egyre mélyülő gazdasági, pénzügyi és társadalmi válság ezt a „sikert” is kikezdi. Ráadásul az ön által említett számok némi pontosításra szorulnak. A KSH adatai szerint 2010-ben 35 700-an, míg 2020-ban 51 814-en dolgoztak a kutatás-fejlesztésben. Csakhogy a többségük az alacsony fizetések miatt nem valamely költségvetési intézményben, hanem vállalatok által finanszírozott kutatóhelyen dolgozik.

Azt se felejtjük el, hogy 2018 után a minisztérium – az ön szavaival ellentétben – gyakorlatilag kivérezte a Magyar Tudományos Akadémia önálló gazdálkodását. A felsőoktatási intézmények kutatás-fejlesztésre fordítható akkori 29,1 milliárd forintos támogatása, az Országos Tudományos Kutatási Alapprogram (OTKA) 12,7 milliárd forintos teljes költségvetése és a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) kutatásban hasznosuló 28,1 milliárd forintos költségvetési támogatása az ITM egységes koordinációjába került. Az átszervezések során az MTA akkori saját kutatóhálózata egyik pillanatról a másikra esett el 2 milliárd forinttól, ami komoly leépítésekkel járt.

A régi bevált fideszes módszer szerint tehát úgy valósították meg az MTA kutatóintézeteinek elcsatolását, hogy az átalakítás előtt jelentős mértékű költségvetési elvonást foganatosítottak, majd az átalakítás után a korábban elvont pénzeket visszaadták. Majd a többletforrás megjelenésével próbálják bizonyítani, hogy az átszervezés milyen eredményes volt. Valójában azonban semmilyen érdemi javulás nem történt a kutatóhálózat működésében.

Kérem Miniszter Urat, hogy mindezzel kapcsolatban válaszoljon a következő kérdésekre!

- Mi lesz azokkal a „Kiemelt Kutatási Témák” Programban nyertes pályázatokkal, amelyek végül nem kapnak támogatást? Számíthatnak-e valamilyen kompenzációra?
- Miért az ELKH-nak kell pénzt átcsoportosítania a saját költségvetésén belül, miért nem nyújt 1 milliárd forintos plusztámogatást a kormány?
- Tervezik-e további pályázatok leállítását?
- Van-e előzetes számítás arra, hogy mekkora kiadást jelent jövő évben a rezsiárak emelkedése?